Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Maria Ţurcan)
Dosarul nr. 2a-822/24
(2-21144667-02-2a-26022024)

**D E C I Z I E**

16 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin
Grefier Alina Dubenco

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Alexandru Savva, și cererea de apel declarată de apelanții Inspectoratul General al Poliţiei şi Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Savva împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliţiei şi Inspectoratului Naţional de Securitate Publică privind constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, constatării încălcării dreptului la prezumția nevinovăției admise prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare, repararea prejudiciului material, moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.

C o n s t a t ă :

**Pretenţiile reclamantului:**

1. La data de 28 septembrie 2021, Alexandru Savva s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul Național de Securitate Publică și Inspectoratul General de Poliție privind constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, constatarea faptului lezării dreptului la prezumția nevinovăției admise prin întocmirea în privința reclamantului a procesului-verbal cu privire la contravenție, și a deciziei de sancționare, încasarea prejudiciului moral, material și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la *****, colaboratorii Inspectoratului Naţional de Patrulare al Inspectoratului General de Poliţie (succedat şi cu denumire schimbată în Inspectoratul Naţional de Securitate Publică), a fost întocmit procesul-verbal nr. *****de constatare a pretinsei fapte pe semnele contravenţiei, prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, fiind emisă în acest sens o decizie de sancţionare a lui Alexandru Savva.

3. Notează Alexandru Savva că, a depus contestaţie la decizia de sancţionare, iar prin hotărârea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 5r-2293/19 din 02 octombrie 2019, s-a dispus nulitatea procesului-verbal din ***** şi a deciziei de sancţionare a lui Alexandru Savva, pe motiv că fapta nu întruneşte elementele contravenţiei administrative, circumstanţă care a dus la reabilitarea de drept a reclamantului. Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 17 decembrie 2019, a fost admisă cererea de recurs depusă de INSP al IGP, casată hotărârea Judecătoriei Chişinău din 02 octombrie 2019, cauza fiind trimisă la rejudecare.
4. Susține reclamantul că, prin hotărârea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 5r - 211/2020 din 19 martie 2020, a fost dispusă nulitatea procesului-verbal nr. *****din ***** şi a deciziei de sancţionare a lui Alexandru Savva, pe motiv că fapta nu întruneşte elementele contravenţiei administrative, circumstanţă care a dus la reabilitarea de drept a reclamantului. Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 05 noiembrie 2020, a fost respinsă ca tardivă cererea de recurs depusă de INSP al IGP, fiind menţinută hotărârea Judecătoriei Chişinău din 19 martie 2020.
5. Consideră că este în drept să solicite constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspunde contravenţională (penală), prin prisma faptului anulării nr. *****din ***** şi a deciziei de sancţionare. Or, circumstanţele în care aceste acte au fost întocmite şi apoi anulate, reprezintă o încălcare esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale reclamantului Alexandru Savva, în condiţiile în care, art. 21 din Constituţia RM, garantează persoanelor prezumţia nevinovăţiei.
6. Relevă că, fapta de care a fost acuzat Alexandru Savva, a constituit ”acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din CEDO.
7. Astfel, Alexandru Savva pretinde că a fost tras ilegal la răspundere contravenţională/ penală, fiindu-i lezate grav drepturile fundamentale, prevăzute şi garantate de art. 5, 6 ale CEDO, art. 20-21 a Constituţiei, art. 1 (2),(3), 8, 10, 11 a Codului de procedură penală, pentru o perioadă îndelungată; i-au fost încălcate grav şi limitate mai multe drepturi fundamentale (prezumţia nevinovăţiei, inviolabilitatea, dreptul la libertate şi siguranţa individuală).
8. Mai indică reclamantul că, în cadrul examinării cauzei contravenționale, a beneficiat de servicii de asistență juridică din partea CA ”Vitalie Tihon”, pentru serviciile căruia, a achitat suma de 3 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria PL nr. 238902 din 04.03.2020.
9. Prin urmare, în temeiul prezentei acțiuni, reclamantul pretinde încasarea prejudiciului material, sub forma cheltuielilor de asistență juridică achitate CA ”Vitalie Tihon” pentru serviciile de asistență în cauza contravențională, încasarea căreia o pretinde din contul INSP.
10. De asemenea, a menționat reclamantul că, în rezultatul acţiunilor organelor de drept, a avut de suferit mult din punct de vedere psihologic. Printre blocajele emoţionale care au influenţat sănătatea psihologică şi care îşi produc în continuare efectul, sunt stresul, nervozitatea, bulversarea interioară şi neliniştea, anxietate cauzată de incertitudinea creată de organele de drept, suferinţe psihice, nervi, griji, afectare sufletească şi spirituală, oboseală, dificultăţi, demoralizare, descurajare, limitarea de

a se bucura de plăcerea vieţii, de satisfacţii spirituale şi materiale, disconfort psihologic, dificultatea în depăşirea obstacolelor impuse din cauza ignorării intenţionate de reprezentanţii organelor de drept a legislaţiei în vigoare. Ca şi oricărei alte persoane, calitatea deţinută de contravenient (în cadrul procedurilor contravenţionale), l-a pus pe reclamant într-o stare de neliniște şi nesiguranță cu privire la parcursul procesului contravențional, inclusiv prin prisma măsurilor de constrângere în procesul contravențional, precum și a eventualului rezultat. Or, nu există persoane, mai ales cetăţeni a RM care să nu îşi facă griji în momentul în care le sunt atribuite calităţi procesuale de bănuit/contravenient. Mai mult, însăşi faptul că organele statului te învinuiesc de acţiuni ilegale pe care nu le-ai comis, nimeni nu doreşte să te creadă, iar fiind luate în considerare multitudinea de hotărâri a CtEDO în care Statul RM a fost recunoscut vinovat de încălcarea drepturilor omului la faza de urmărire penală/contravenţională, reclamantul a avut toate motivele să aibă frică de siguranţa, reputaţia şi libertatea sa.

11. Constată că, în circumstanţele speţei, este indubitabil că reclamantului Alexandru Savva i-au fost cauzate suferinţele psihice, prin faptul că a fost învinuit pe nedrept pentru săvârşirea unei contravenţii/infracţiuni, suferinţele psihice suportate de reclamant fiind manifestate şi prin faptul că acesta a fost învinuit pentru acţiuni care s-au dovedit că nu au avut loc.
12. Pretinde reclamantul că, este îndreptăţit la repararea şi prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravenţională/penală. Având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferinţele morale cauzate, starea de stres şi frustrare cauzate reclamantului, acesta pretinde compensarea prejudiciului moral suferit în mărimea lui de 10 000 lei, mărimea căruia este în măsură de a atenua suferinţele psihice cauzate, care, în lumina circumstanţelor descrise, o consideră ca fiind una echitabilă şi suficientă pentru prejudiciul moral suferit.
13. Solicită reclamantul Alexandru Savva: - constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Savva de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală (în cadrul procedurii contravenționale, soldate cu întocmirea procesului-verbal nr. ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică); - constatarea faptului lezării dreptului lui Alexandru Savva la prezumția nevinovăției admise prin întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; - încasarea din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul lui Alexandru Savva a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională; - încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a tuturor cheltuielilor suportate în cauza dată.
14. În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 5, 6 a CEDO, art 3 al Protocolului nr. 7 la CEDO, art. 6 alin. (2) a DUDO din 10.12.1948, art. 20, 21, 53 a Constituției, art. 1 (2, 3), 8, 10, 11 a CPP, art. 5 alin. (1), 383 alin. (3), 384 alin. (2) lit. u), 441

alin. (1) lit. a), 441 alin. (2) Cod contravențional, Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, art. 9 alin. (1), art. 9 alin. (2) lit. f), 16 alin. (1) lit. g), 19 alin. (1), 21 , 1998 alin. (1), 2007 alin. (1) lit. a), 2036 alin. (1) și (2) a Codului civil.

15. *La data de 31.12.2021 reclamantul Savva Alexandru a depus cererea de modificare și concretizare a pretențiilor*, prin care a indicat în calitate de copârât, Inspectoratul General al Poliției, solicitând în final: 1) constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Savva de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală (în cadrul procedurii contravenționale soldate cu întocmirea procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică); 2) constatarea faptului lezării dreptului lui Alexandru Savva la prezumția nevinovăției, admise prin întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare - succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; - 3) încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul lui Alexandru Savva a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; 4) încasarea în mod solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul său, a prejudiciului material în mărime de 3 000 lei, ce constituie cheltuieli de asistență juridică suportate de Alexandru Savva în cadrul cauzei contravenționale soldate, cu emiterea hotărârii judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 5r-211/2020 din 19 martie 2020, menținute prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020; 5) încasarea din contul pârâților în beneficiul reclamantului, a tuturor cheltuielilor suportate de reclamant în cauza dată (f.d.53-55).
16. *La data de 28.06.2022,* reclamantul a depus cerere, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată, în special a cheltuielilor de asistență juridică pentru serviciile prestate pentru instanța de fond, în mărimea lor real suportată de 3 000 lei, conform dovezilor prezentate în acest sens.
17. În motivarea cererii a indicat că în cursul procesului sus menționat, a suportat un șir de cheltuieli de judecată, pentru activitățile de asistență juridică prestate în interesul său de avocat în fața instanței de fond, compensarea cărora le cere. În mod concret, cheltuieli real suportate de reclamant constau în cheltuiala legată de asistența juridică calificată de care a beneficiat, concretizată în borderoul întinderii activităților/actelor și costurilor acestora, a dovezilor de plată (f.d.113).

**Poziția instanței de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Savva Alexandru către Inspectoratul Național de Securitate Publică. S-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Savva Alexandru suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral ca rezultat al tragerii ilegale la răspundere contravențională, suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu material (cheltuieli de asistență juridică, suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale), iar în total suma de 5 000 (cinci mii) lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca nefondată. S-a respins ca nefondată, cererea de chemare în judecată înaintată de Savva Alexandru către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratul General de Poliție privind constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, constatarea faptului lezării dreptului la prezumția nevinovăției admise prin întocmirea în privința reclamantului a procesului-verbal cu privire la contravenție, și a deciziei de sancționare, încasarea prejudiciului moral, material și a cheltuielilor de judecată.

**Solicitarea apelantului:**

18. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 30.06.2022, reprezentantul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a Inspectoratului General al Poliției, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.
19. Totodată, în dezacord cu soluția primei instanțe, a data de 30.06.2022, Savva Alexandru a depus apel nemotivat, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
20. La data de 07.07.2022, apelantul/reclamantul Savva Alexandru a depus pe numele instanței de fond o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare, prin care să fie soluționată chestiunea privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării pricinii în instanța de fond, în cuantum de 3 000 lei.
21. La data de 01.09.2022, de către reprezentantul Inspectoratului Național de Securitate Publică și al Inspectoratului General al Poliției, a fost prezentată cererea de apel motivată.
22. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 octombrie 2022, s-a respins cererea depusă de Alexandru Savva privind emiterea unei hotărâri suplimentare
23. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 01 noiembrie 2022, nu s-a dat curs cererii de apel înaintate de Savva Alexandru, acordând apelantului un termen de 15 zile de la recepționarea încheierii în cauză, pentru lichidarea neajunsurilor, comunicându-i totodată că, în caz că, apelantul nu se va conforma indicațiilor instanței, cererea de apel va fi restituită fără examinare.
24. La data de 24.11.2022, în interiorul termenului acordat de instanță, apelantul Savva Alexandru a înlăturat neajunsurile la cererea de apel, prezentând apelul motivat.
25. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2022, s-au acceptat spre examinare, cererea de apel depusă de reprezentantul Inspectoratului Național de

Securitate Publică și al Inspectoratului General al Poliției și de către Savva Alexandru.

26. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2023, s-au respins apelurile înaintare de Inspectoratul Național de Securitate Publică, Inspectoratul General al Poliției și de Savva Alexandru, fiind menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022.
27. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2024, s-au admis recursurile declarate de către avocatul Vitalie Tihon în interesele lui Savva Alexandru și de către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind casată decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2023, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.
28. Prin fișa de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la data de 26.07.2024.

**Argumentele părţilor:**

29. În motivarea cererii de apel depuse, reprezentantul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a Inspectoratului General de Poliție, Anastasia Fiodorov, a indicat că nu este de acord cu soluția emisă pe marginea cauzei de către prima instanță, considerând-o pasibilă anulării integrale.
30. Menţionează că, potrivit art.383 alin.(1) Cod contravenţional, cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional, se suportă de contravenient sau de stat în modul stabilit de legislaţie, iar alin.(3) al aceluiaşi articol prevede că, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.
31. Astfel, notează că, repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive şi anume, dacă prin Hotărâre definitivă, persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional este declarată nevinovată şi/sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată.
32. De asemenea, punctează că, potrivit prevederilor art.384 alin.(2) lit. u) Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, are dreptul să ceară şi să primească repararea prejudiciului cauzat de acţiunile nelegitime ale autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională.
33. Potrivit prevederilor art.384 alin.(1) Cod contravenţional, este indicat expres că, dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.
34. Constată apelanții că, intimatul/apelant, nu se află în nici una din cazurile expuse supra. Respectiv, în privința acestuia, nu există nici o Hotărâre definitivă, prin care

reclamantul să fi fost declarat nevinovat, or, procesul-verbal contravenţional a fost anulat de către instanţa de judecată, fiind anulată şi decizia agentului constatator, în temeiul art.441 şi 448 Cod contravenţional, reieșind din lipsa faptului contravenţiei; precum și, în cel de al doilea caz, răspunderea contravenţională, conform prevederilor art.19 Cod contravenţional al RM, este înlăturată în caz de: legitimă apărare; starea de extremă necesitate; constrângere fizică şi/sau psihică; risc întemeiat; caz fortuit.

26. Subliniază reprezentantul apelanților că, instanţa de judecată, care a examinat contestaţia asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie, nu a constatat existenţa nici unui caz enumerat supra.
27. Totodată, remarcă că, în conformitate cu prevederile art.441 alin.(1) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: a) nu există faptul contravenţiei; b) se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3),art.4alin.(3),art.20-31; c) persoana presupusă a fi făptuitor a decedat, cu excepţia cazului de reabilitare a acesteia; d) pentru acelaşi fapt şi privitor la aceeaşi persoană există o decizie/hotărâre definitivă; e) pentru acelaşi fapt este pornită urmărire penală.(2) încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.
28. Mai indică că, din Hotărârea anexată de către reclamant la cererea de chemare în judecată, nu se constată condiţia obligatorie stipulată de prevederile art.384 alin. ($3^1$) Cod contravenţional şi anume - nu a fost constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţie sau să soluţioneze cauza contravenţională.
29. Învederează că, în conformitate cu prevederile art. 450 alin. (2) Cod contravenţional, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalităţii şi a drepturilor omului, instanţa de judecată emite, odată cu hotărârea, şi o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţă persoanei cu funcţie de răspundere responsabile. O astfel de încheiere nu a fost emisă în cadrul examinării dosarului contravenţional, or instanţa s-a expus din punct de vedere procedural asupra nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie. Totodată, în conformitate cu art.440 alin.(1) - (3) Cod Contravenţional, Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ, ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie, fie prin constatarea faptei contravenţionale. Imediat, sau în cel mult 3 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol.
30. De asemenea, reprezentantul apelanților a făcut referire la reglementările art.442 alin.(1) - (3), care stipulează că, Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un

act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

31. Notează că, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.
32. Atrage atenţia asupra faptului că, agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenţie, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravenţional. Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acţiuni ilegale, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reţinute argumentele reclamantului precum că, agentul constatator ar fi comis careva abateri de la prevederile legale.
33. Astfel, constată reprezentantul apelanţilor că, acţiunile agentului constatator al Inspectoratului naţional de securitate publică au fost perfect legale, săvârşite în temeiul şi în conformitate cu legislaţia în vigoare, iar cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, neavând suport juridic, acţiunile reclamantului fiind de rea credinţă.
34. În concluzie, opinează că, reclamantul a înaintat neîntemeiat cererea de chemare în judecată, temeiurile invocate nefiind aplicabile speţei, or, pornind de la prevederile generale ale Codului contravenţional, statuate la art. 1 alin.(1), prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi special în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale. Dispoziţiile normelor Codului contravenţional în care sunt prevăzute drepturile de recuperare a prejudiciului material presupus cauzat, sunt aplicabile doar în cadrul proceselor contravenţionale, iar faptul că, reclamantul nu a dorit să beneficieze de drepturile prevăzute în procesul contravenţional, fiind emise Hotărâri definitive asupra cazului contravenţional, nu poate fi imputat Inspectoratului naţional de securitate publică.
35. Consecvent, remarcă că, reieşind din materialele dosarului, Alexandru Sawa nu poate pretinde încasarea din contul Inspectoratului Naţional de securitate publică a prejudiciului material cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale, a prejudiciului moral cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravenţională, în condiţiile în care acesta nu este pârâtul corespunzător, or, potrivit art.5 alin.(1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Inspectoratul General de Poliție, in cadrul căruia

activa Inspectoratul Național de Patrulare, persoană cu statut de persoană juridică.

36. În această ordine de idei, în sensul normelor legale sus enunţate, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, împotriva căruia au fost formulate pretenţiile în prezenta cauză, de fapt este pârâtul necorespunzător, organul care reprezintă este Inspectoratul General de Poliție.

37. În acest context, cu referire la prevederile art.2007 din Cod civil, precizează că, prejudiciul cauzat persoanei prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.
38. Prin urmare, Statul, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, este obligat să repare prejudiciul cauzat, dacă nu va demonstra circumstanţele care exclud răspunderea.
39. Totodată, subliniază reprezentantul apelanților că, potrivit art.3 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545 din 25.02.1998, la care face trimitere reclamantul, este indicat expres care sunt organele, acţiunile cărora cad sub incidenţa acestei legi, respectiv printre aceste organe nu se regăseşte instituţia agentului constatator.
40. Atenționează că, dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul şi perioada procesului contravenţional, astfel contravenientul avea dreptul de a solicita recuperarea prejudiciului în cadrul procesului contravenţional, acesta din motive necunoscute nu a făcut-o și prin urmare, potrivit prevederilor art.2006 alin.(3) Cod civil, care indică că, obligaţia de reparare nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă să înlăture prejudiciul prin mijloace legale, reclamantul urmând să înainteze pretenţiile în cadrul procesului contravenţional.
41. Constată că la caz, reclamantul urma să solicite prejudiciul cauzat în cadrul procesului contravenţional, or, Codului contravenţional prevede dreptul de recuperare a prejudiciului material presupus cauzat, în cadrul proceselor contravenţionale, iar în momentul în care intimatul nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procesului contravenţional, aceste prevederi nu mai sunt aplicabile în cadrul unui proces civil, totodată, faptul că nu a beneficiat de drepturile prevăzute în procesul contravenţional nu poate fi imputat autorităţilor publice.
42. Un alt aspect la care atrage atenţia este faptul că, în conformitate cu prevederile art.14 pct.2 Cod contravenţional, contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o, îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

43. Totodată, relevă că, prevederile Legii nr.1545, nu sunt aplicabile speţei, din considerentul că, potrivit art.3 alin.(1) si (2) din Legea nr.1545- XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, este reparabil prejudiciul material si moral cauzat persoanei fizice în urma: - reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; - condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; - efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile; - persoanelor fizice sau juridice; - supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei: ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.
44. Relatează că, conform art.6 al legii nominalizate, “Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: - devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; - scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; - adoptării de către instanţa judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; - adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.
35. Reieșind din cele descrise mai sus, consideră că, acțiunea este neîntemeiată și urma a fi respinsă.
36. De asemenea, consideră că, prejudiciul material, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale, precum și cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauză civilă, se asemenea nu au fost probate și urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată.
37. *Prin cererea de apel declarată, apelantul Savva Alexandru* a reiterat argumentele și alegațiile expuse prin acțiunea depusă, menționând că nu este de acord cu soluția primei instanțe în partea prin care revendicările sale au fost respinse.
38. Subliniază repetat că, legislația în vigoare acordă dreptul persoanei sancționate contravențional contrar prevederilor legale, să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală.

39. Relevă astfel că, o condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierii neîntemeiate a persoanei.
40. La caz, învederează că, din actele cauzei, se denotă indubitabil că, Alexandru Savva a fost tras ilegal la răspundere contravențională, acesta fiind scos de sub urmărire, cu clasarea cauzei contravenționale din motiv că fapta nu întrunește elementele contravenției și prin urmare, are dreptul să pretindă repararea prejudiciului cauzat.
41. Reiterează că, în legătură cu circumstanțele relatate ai sus, a avut de suferit inclusiv din punct de vedere moral, fapt ce îl îndreptățește să solicite repararea prejudiciului moral, estimându-l în cuantum de 10 000 lei, această sumă fiind una justă, rațională, echitabilă, rezonabilă și proporțională suferințelor psihice la care a fost supus.
42. Referitor la cheltuielile judiciare pretinse, comunică că, raporturile de asistență juridică încheiate cu avocatul Tihon Vitalie, sânt materializate prin contractul de asistență juridică nr. 17T/2021 din 20.09.2021, ca dovadă a raportului de reprezentare servind inclusiv mandatul avocațial.
43. Consideră că, prin prisma art. 94, 96 CPC, a fost în drept să pretindă compensarea cheltuielilor de judecată.
44. Atestă că, în sensul respingerii acestei pretenții, instanța de fond a indicat că, avocatul Tihon Vitalie nu s-a prezentat nici la o ședință de judecată, depunând doar 2 cereri prin intermediul cancelariei instanței de judecată.
45. La acest capitol, atrage atenția că, activitatea avocatului nu se rezumă la prezența sa obligatorie în ședințele de judecată, ci la acordarea asistenței juridice, exprimate prin întocmirea actelor cu caracter juridic, acordarea de consultații, astfel încât nu prezența faptică/fizică a acestuia constituie în sine o dovadă de acordare a asistenței juridice, ci conținutul actelor și acțiunilor realizate de către avocat în interesele clientului său.
46. Nu în ultimul rând, reține că, instanța nu a luat în considerație actul intermediar din 27.06.2021, pe motiv că, reclamantul este jurist și totodată avocat, fiind apt să își apere singur interesele în instanță, apreciind solicitarea cheltuielilor de asistență juridică ca fiind neîntemeiată, cheltuielile în sumă de 3 000 lei fiind nici necesare și nici rezonabile.
47. În acest sens, precizează că, reclamantul/apelant nu s-a prezentat și nici identificat ca jurist sau avocat, astfel ne fiindu-i clar în baza cărui temei legal sau a căror probe, instanța a ajuns la o asemenea concluzie.
48. *În ședința de judecată în ordine de apel,* reprezentantul apelanților/intimați Inspectoratul General de Poliție și Inspectoratul Național de Securitate Publică, Busuioc Teodora, a pledat pentru admiterea apelului înaintat, în baza motivelor de fapt și de drept invocate, cu respingerea apelului înaintat de Savva Alexandru.
49. Apelantul Savva Alexandru și reprezentantul acestuia, avocatul Tihon Vitalie, în ședință nu au fost prezenți, și astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, procedura de citare legală fiind respectată.

**Aprecierea instanţei de apel:**

50. Audiind opinia participanților prezenți la proces, studiind materialele cauzei și analizând argumentele apelurilor declarate, prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră necesar de a respinge cererea de apel depusă de Inspectoratul General de Poliție și Inspectoratul Național de Securitate Publică ca fiind neîntemeiat și de a admite cererea de apel depusă de Savva Alexandru, cu casarea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.
51. În conformitate cu art. 385 Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: *a) să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe;* b) să admită apelul şi să modifice hotărârea primei instanţe; *c) să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre;* d) să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanţe şi să trimită cauza spre rejudecare în primă instanţă doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin.(1) lit. d) şi i). La solicitarea participanţilor la proces, instanţa de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanță doar o singură dată, în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b); e) să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, dispunînd încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 şi 267.
52. Prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
53. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).
54. Potrivit art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.
55. Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele are au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.
56. În conformitate cu prevederile art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
57. Articolul 130 alin. (1) CPC, statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

58. Potrivit art. 117 alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.
59. În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
60. Colegiul notează că, potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
61. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
62. În conformitate cu prevederile art. 5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile, libertăţile şi interesele legitime încălcate.
63. Din actele cauzei, Colegiul reține că, la *****, de către agentul constatator A. Sîngerean, din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție (succesor al căruia este Inspectoratul Naţional de Securitate Publică), a fost întocmit Procesul-verbal nr. *****cu privire la contravenție, în temeiul art. 236 alin. (2) Cod contravenţional (exces de viteză), fiind emisă în acest sens decizia de sancţionare a lui Alexandru Savva, prin care acestuia din urmă i s-a aplicat amenda în mărime de 12 u.c., echivalentul a 600 lei.
64. În dezacord cu actele enunțate, Alexandru Savva a depus contestaţie.
65. Astfel, prin hotărârea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 5r-2293/19 din 02 octombrie 2019, contestația depusă de Savva Alexandru a fost admisă, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****din *****, intentat în privința cet. Savva Alexandru de comitere a contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional și decizia agentului constatator pronunțată în cauza nominalizată,

fiind încetat procesul contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenției (f.d.10-15 vol.1).

66. Instanța de apel reține că, prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 17 decembrie 2019, s-a admis cererea de recurs depusă de INP al IGP, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 02 octombrie 2019 fiind casată, cu trimiterea cauze la rejudecare. (f.d.16-18 vol.1).
67. Prin hotărârea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana nr. 5r-211/2020 din 19 martie 2020, s-a admis contestația înaintată de Savva Alexandru și s-a încetat procesul contravențional intentat de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din ***** de constatare a faptei contravenționale prevăzute și sancționate de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, în privința lui Savva Alexandru Ion, din motivul inexistenței faptei contravenționale (f.d.19-22 vol.1).
68. Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 05 noiembrie2020, s-a respins ca tardivă cererea de recurs a agentului constatator din cadrul Direcției patrulare ”Centru” a INSP al IGP MAI, Sîngerean Andrian, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 martie 2020, în cauza contravențională în privința lui Savva Alexandru în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional. (f.d.23-25 vol.1).
69. În circumstanțele enunțate, în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, Savva Alexandru a promovat prezenta acțiune în instanța de judecată, concretizată și suplimentată pe parcurs, solicitând: 1) constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Savva de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală (în cadrul procedurii contravenționale soldate cu întocmirea procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică); 2) constatarea faptului lezării dreptului lui Alexandru Savva la prezumția nevinovăției, admise prin întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare - succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; - 3) încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul lui Alexandru Savva a prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; 4) încasarea în mod solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul său, a prejudiciului material în mărime de 3 000 lei, ce constituie cheltuieli de asistență juridică suportate de Alexandru Savva în cadrul cauzei contravenționale soldate, cu emiterea hotărârii judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 5r-211/2020 din 19 martie 2020,

menținute prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020; 5) încasarea din contul pârâților în beneficiul reclamantului, a tuturor cheltuielilor suportate de reclamant în legătură cu examinarea cauzei date.

70. Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de Savva Alexandru, fiind dispusă încasarea de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Savva Alexandru, a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspundere contravențională, suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu material (cheltuieli de asistență juridică, suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale), iar în total suma de 5 000 (cinci mii) lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca nefondată. Totodată, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Savva Alexandru către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratul General de Poliție privind constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală, constatarea faptului lezării dreptului la prezumția nevinovăției admise prin întocmirea în privința reclamantului a procesului-verbal cu privire la contravenție, și a deciziei de sancționare, încasarea prejudiciului moral, material și a cheltuielilor de judecată.
71. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea reclamantului Savva Alexandru privind emiterea unei hotărâri suplimentare, pe motiv că aceasta a fost examinată la etapa de examinare a fondului cauzei.
72. În dezacord cu soluția instanței de fond, au depus apel Inspectoratul Național de Securitate Publică, Inspectoratul General al Poliției și Savva Alexandru, invocând argumentele enumerate mai sus.
73. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2023, cererile de apel au fost respinse, fiind menținută hotărârea primei instanțe fără modificări.
74. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2024, s-au admis recursurile declarate de avocatul Tihon Vitalie în interesele lui Savva Alexandru și de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, Inspectoratul General al Poliției, cauza fiind remisă Curții de Apel Chișinău pentru o nouă examinare, într-un alt complet de judecată.
75. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că, instanţa de apel corect a stabilit că Alexandru Savva are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral și material cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională, însă, prematur a menţinut hotărârea instanţei de fond, prin care s-a dispus încasarea prejudiciului material şi moral de la Inspectoratul Național de Securitate Publică, fără a analiza prin prisma Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012 şi a Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12.11.2019, cine urmează să repare prejudiciul cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.
76. Astfel, Completul de judecată a remarcat că, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a stabili cine se face responsabil

pentru repararea prejudiciul cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravenţională, în condiţiile în care Alexandru Savva a formulat pretenţiile privind repararea prejudiciului material şi moral față de Ministerul Justiţiei, Inspectoratul Național de Securitate Publică şi Inspectoratul General al Poliției, dacă Inspectoratul Național de Securitate Publică prin efectul legii poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă şi poate avea calitatea de pârât.

77. De asemenea, Curtea Supremă de Justiţie a constat că, instanţa de apel a menținut soluția instanţei de fond în partea prin care s-a admis pretenţia lui Alexandru Savva privind repararea prejudiciului material în mărime de 3 000 lei, format din cheltuielile de asistență juridică suportată în cadrul dosarului contravenţional, or, din analiza mandatelor avocaționale prezentate de către Alexandru Savva, care sunt de strictă evidență, se denotă că mandatul avocaţional, prin care Alexandru Savva l-a împuternicit pe avocatul Vitalie Tihon de a-i acorda asistenţă juridică în cadrul în procesul contravenţional, eliberat la *****, are un număr mai mare (*****), decât mandatul eliberat la ***** pentru reprezentarea intereselor în prezenta acțiune (*****).
78. Instanța de recurs a mai evidențiat că, instanța de apel pentru a menține soluția instanţei de fond privind admiterea pretenției cu privire la repararea prejudiciului material suportat cu titlu de cheltuieli de judecată în cauza contravențională, urma întâi să verifice dacă Alexandru Savva şi avocatul Vitalie Tihon au încheiat contractul de asistenţă juridică, dacă într-adevăr avocatul Vitalie Tihon a acordat asistență juridică lui Alexandru Savva în cadrul cauzei contravenționale şi dacă acest mandat care este de evidenţă strictă, într-adevăr a fost eliberat la data de *****, anume pentru cauza contravențională de referinţă.
79. Prin urmare, reieșind din cele relevate mai sus, instanța de apel urmează să dea apreciere hotărârii primei instanțe, reieșind din indicațiile instanței de recurs.
80. Subsecvent, exercitând controlul judecătoresc al actului judecătoresc contestat, din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii, precum și cercetând situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, completul judiciar conchide că, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, reieșind din considerentele ce urmează.
81. Colegiul notează că, în corespundere cu norma juridică înserată la art. 1 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25.02.1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.
82. În concordanță cu prevederile înserate la art. 2 din aceiași Lege, prin acţiuni ilicite se înțelege acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea

principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

83. În accepțiunea art. 3 alin. (1) din Legea menționată supra, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.
84. În temeiul art. 13 alin. (1), (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decât instanţa de judecată, se repară de către aceste organe.
85. De asemenea, instanța de apel urmează să precizeze că, în conformitate cu prevederile art. 381 alin. (1) Cod contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.
86. Conform art. 383 alin. (3) Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.
87. Potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. ($3^1$) Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

88. Art. 441 alin. (2) Cod contravențional, statuează expres că, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.
89. Colegiul remarcă că, în susținerea pretențiilor formulate, reclamantul Savva Alexandru a invocat prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional.
90. Analizând conținutul normelor de drept citate supra, Colegiul atestă indubitabil că, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, este în drept de a pretinde încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat, în cazul în care, prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.
91. În această ordine de idei, prin prisma art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998, coroborat cu art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, reieșind din faptul că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 martie 2020, s-a încetat procesul contravențional în privința lui Savva Alexandru privind comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, pe motivul lipsei contravenției, iar prin decizia irevocabilă a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, a fost respins ca tardiv recursul înaintat de agentul constatator din cadrul Direcției patrulare Centru a INSP, Colegiul conchide că, la caz se atestă premisa faptică şi legală în temeiul căreia, apelantul/reclamant, Savva Alexandru, este în drept să solicite repararea prejudiciului cauzat de agentul constatator, în urma sancționării ilicite cu amendă contravențională, <u>însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică distinctă și poate fi subiect a raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.</u>
92. La acest capitol, instanța de apel precizează că, în virtutea art. 12 alin.(1) din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statalul poliţistului, Inspectoratul General al Poliţie reprezintă unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova, fapt ce rezultă inclusiv din prevederile pct.2, 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, aprobat prin HG nr. 283 din 24.04.2013.
93. Prin prisma art. 14 din Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului precum și în conformitate cu pct.20 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sânt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate şi se instituie conform specificului unor sectoare şi direcții concrete de activitate.

94. Art. 15 alin. (1) din Legea enunțată supra, precum și pct. 26 din Regulamentul specificat prevede că, poliţia se organizează în subdiviziuni teritoriale – unităţi ale Poliţiei cu personalitate juridică, de competenţă teritorială corespunzător împărţirii administrativ-teritoriale a ţării, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei, care sânt amplasate şi îşi desfăşoară activitatea în teritoriul unităţii administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare şi funcţionare aprobate de şeful Inspectoratului General al Poliţiei.
95. Instanța de apel notează că, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne, se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Structura şi regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către Ministrul Afacerilor Interne.
96. În acord cu prevederile art. 3 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin HG nr. 283 din 24.04.2013 (în vigoare la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție), Inspectoratul General este persoană juridică cu competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chişinău, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea sa în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit.
97. Art. 17 din Regulamentul prenotat indică că, Inspectoratul General include în structura sa: 1) organul central de administrare; 2) subdiviziunile specializate cu funcţii operaţionale şi de suport; 3) subdiviziunile teritoriale, corespunzător repartizării administrativ-teritoriale, iar conform art. 18 din Regulament statuează că, în calitate de unitate centrală de administrare şi control a Poliţiei, Inspectoratul General este reprezentat prin aparatul acestuia, care are ca funcţii de bază consolidarea capacităţilor manageriale ale subdiviziunilor Poliţiei prin monitorizarea respectării legislaţiei, implementării politicilor elaborate de Minister şi controlul modului de aplicare a acestora de către toate structurile din subordine în domeniile sale de responsabilitate, precum şi controlul modului de distribuire şi utilizare a resurselor administrative, umane, financiare şi logistice.
98. În corespundere cu art. 7 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică aprobat prin HG nr. 415 din 08.04.2003, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică îndeplineşte funcţiile de control de stat, dirijare, alte obligaţiuni de serviciu ce ţin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare.
99. De asemenea, Colegiul precizează că, potrivit Regulamentului privind organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, și anume art. 15-17 prevede că, Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale.
100. În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al Ministrului Afacerilor Interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de

competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

101. Cu referire la cazul dedus judecății, din conținutul suportului probator administrat la dosar, Colegiul constată că, reclamantul Savva Alexandru, a fost sancționat prin decizia agentului constatator a Inspectoratului Naţional de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, A. Sîngerean.
102. Totodată, Colegiul reliefează că, Savva Alexandru și-a formulat revendicările împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică (succesor al Inspectoratului Național de Patrulare), Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Justiției al R. Moldova.
103. Astfel, Colegiul învederează că, la momentul când a fost întocmit procesul-verbal de contravenție în privința lui Savva Alexandru, Inspectoratul național de securitate publică reprezenta o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției al MAI RM, care nu putea fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare şi control a Poliției, cu statut de persoană juridică şi cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.
104. Respectiv, Colegiul remarcă faptul că, acțiunea înaintată de Savva Alexandru împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, ținând cont de constatările enunțate supra, pretențiile reclamantului urmau a fi formulate față de subiectul responsabil, adică față de Inspectoratul General al Poliției, ca entitate juridică distinctă.
105. Prin urmare, Colegiul apreciază cerința reclamantului/apelant privind încasarea prejudiciilor în mod solidar, ca fiind una neîntemeiată, aceasta urmând a fi respinsă, or, după cum s-a constatat mai sus, Inspectoratul Național de Securitate Publică, la caz, nu poate avea calitate procesuală de pârât, iar prin efectul legii, acțiunea depusă de Savva Alexandru este îndreptată către un pârât necorespunzător, instanța de fond eronat concluzionând că, reclamantul este în drept să pretindă încasarea prejudiciilor din contul acestuia.
106. Consecvent, Colegiul reține că, prin acțiunea înaintată, Savva Alexandru a solicitat: 1) constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Savva de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală (în cadrul procedurii contravenționale soldate cu întocmirea procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică); 2) constatarea faptului lezării dreptului lui Alexandru Savva la prezumția nevinovăției, admise prin întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare - succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică; - 3) încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul lui Alexandru Savva a *prejudiciului moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei*; 4) încasarea în mod solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul său, a

*prejudiciului material în mărime de 3 000 lei*, ce constituie cheltuieli de asistență juridică suportate de Alexandru Savva în cadrul cauzei contravenționale soldate, cu emiterea hotărârii judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 5r-211/2020 din 19 martie 2020, menținute prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020 și 5) încasarea din contul pârâților în beneficiul reclamantului, a tuturor cheltuielilor suportate de reclamant în legătură cu examinarea cauzei date.

107. În acest sens, instanța de apel consideră necesar de a respinge pretențiile reclamantului, înaintate față de Inspectoratului Național de Patrulare/succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică)privind constatarea faptului încălcării dreptului lui Alexandru Savva de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală și privind constatarea faptului lezării dreptului lui Alexandru Savva la prezumția nevinovăției, admise prin întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr. *****din ***** și a deciziei de sancționare de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare - succesor Inspectoratul Național de Securitate Publică, or, la caz devin incidente dispozițiile art. 441 alin. (2) Cod contravențional, potrivit cărora, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.
108. Or, aceste aspecte/fapte, au fost constatate prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 martie 2020, (irevocabilă din 05.11.2020), care a examinat contestația asupra procesului-verbal și a deciziei de sancționare, nefiind posibilă constarea repetată a acestora în cadrul prezentei acțiuni.
109. La același capitol, instanța de apel va desconsidera alegațiile reprezentantului apelanților Inspectoratul Național de Securitate Publică și Inspectoratul General de Poliție, care invocă că, la caz, pretențiile reclamantului urmau a fi formulate împotriva Ministerului Justiției al RM, or, prin prisma reglementărilor legale statuate în conținutul Legii 1545-XIII din 25.02.1998, prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decât instanţa de judecată, se repară de către aceste organe.
110. Prin urmare, Colegiul urmează să se expună doar cu referire la pretențiile privind repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.
111. Consecvent, cu referire la cerința privind repararea prejudiciului moral, Completul de judecată menționează că, în conformitate cu art. 384 al.2 lit u) Cod contravențional Savva A. are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.
112. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va acorda o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, se vor lua în cont particularităţile cazului.
113. La caz, instanța de apel atestă că, Alexandru Savva, solicitând repararea prejudiciului moral, a a estimat cuantumul acestuia la suma de 10 000 lei.

114. Raportând la caz prevederile enunțate supra, Colegiul concluzionează de a admite parțial cerința dată, cu încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cuantum ce, în opinia instanței reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamant, or, la determinarea cuantumului prejudiciului moral, urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale şi echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite şi suma acordată.
115. Colegiul reiterează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire.
116. Astfel, potrivit jurisprudenței CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.
117. Totodată, nu pot fi reținute argumentele apelantului/reclamant Savva Alexandru precum că, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru suferințele suportate este reală şi echitabilă, instanța de apel considerând-o drept una excesivă în coraport cu gravitatea suferințelor psihice suportate.
118. Cu referire la prejudiciul material cauzat în legătură cu tragerea ilegală la răspundere contravențională, Colegiul constată că, reclamantul Savva Alexandru a pretins în acest suma de 3 000 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale, anexând în acest sens bonul de plată seria/nr. PL 238902 din 04.03.2020, în sumă de 3 000 lei, actul intermediar din 04.03.2020 de predare-primire a serviciilor acordate în baza contractului de mandat nr. ***** şi copia mandatului seria MA nr. ***** din *****, prin care avocatul Vitalie Tihon a fost împuternicit de al reprezenta în cauza contravențională (f.d. 56,58,59 vol.1).
119. Colegiul punctează că, în temeiul art. 383 alin. (2) Cod contravențional, victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravențional în ordinea procedurii civile, *cu excepția cazurilor când nu există divergențe asupra întinderii acestora.*
120. Colegiul reține că, în prezenta acţiune, Alexandru Savva de asemenea a fost reprezentat de avocatul Vitalie Tihon, iar drept confirmare a împuternicirilor, a fost prezentat mandatul seria MA nr. ***** din ***** (f.d.63 vol.1).
121. În acest sens, instanța de apel precizează că, conform art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului şi modului de utilizare a mandatului avocatului şi al avocatului stagiar, formularul

mandatului avocatului şi al avocatului stagiar sunt documente de strictă evidenţă, care confirmă împuternicirile acestora.

122. Analizând mandatele avocaționale prezentate de către Alexandru Savva, se denotă că, mandatul avocaţional prin care Alexandru Savva l-a împuternicit pe avocatul Vitalie Tihon de a-i acorda asistenţă juridică în cadrul în procesul contravenţional, eliberat la *****, are un număr mai mare (*****), decât mandatul eliberat la ***** pentru reprezentarea intereselor în prezenta acțiune (*****).
123. Colegiul subliniază că, în conformitate cu art.11, alin. (3) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură, nu se admite acordarea de către avocat a asistenţei juridice de reprezentare a intereselor în instanţele de judecată în alt temei decât în baza contractului de asistenţă juridică înregistrat la cabinetul avocatului sau la biroul asociat de avocaţi.
124. În lumina celor enunțate supra, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe privind încasarea prejudiciului material în sumă de 3 000 lei, or, reclamantul a eșuat să probeze în mod corespunzător, prin probe concludente și pertinente, faptul că contractul de asistență juridică între avocatul Vitalie Tihon și Alexandru Savva în cadrul cauzei contravenționale într-adevăr a fost semnat un contract de asistență juridică, precum și ne fiind clar dacă mandatul din ***** a fost eliberat anume pentru cauza contravențională menționată, astfel ne fiind probată suportarea cheltuielilor pretinse.
125. Cu referire la cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul învederează că, conform art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.
126. Prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
127. Art. 96 alin.(1) Cod de procedură civilă, statuează expres că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. ($1^1$) cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
128. Completul judiciar reține că, după cum s-a menționat mai sus, reclamantul savva Alexandru a fost reprezentat în cadrul prezentului proces de către avocatul Vitalie Tihon, în baza mandatului seria MA nr. ***** din ***** (f.d.63 vol.1), fiind anexat în acest sens și bonul de plată ce confirmă achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei (f.d.69 vol.1).

129. Corespunzător, Colegiul consideră că, ultimul este în drept de a pretinde compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suportate la examinarea prezentei cauze, prin prisma prevederilor art. 94-96 CPC, în sumă de 3 000 lei, aceasta fiind una rezonabilă, reală și neexagerată.
130. În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul conchide de a respinge cererea de apel înaintată de Inspectoratul General al Poliţiei şi Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, fiind admis apelul declarat de Savva Alexandru, cu casarea hotărârii primei instanțe, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Savva Alexandru se admite parțial, fiind încasată de la Inspectoratul General al Poliţiei, în beneficiul lui Alexandru Savva, prejudiciul moral în mărime de 1 000,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000,00 lei, în total suma de 4000,00 lei, în rest, cererea de chemare în judecată fiind respinsă ca neîntemeiată.
131. În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), c), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

**D E C I D E:**

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanții Inspectoratul General al Poliţiei şi Inspectoratul Naţional de Securitate Publică.

Se admite cererea de apel declarată de apelantul Alexandru Savva.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Savva.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliţiei, în beneficiul lui Alexandru Savva, prejudiciul moral în mărime de 1000,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000,00 lei, în total suma de 4000,00 lei (patru mii lei, 00 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Diana Corlăteanu

Lucia Bagrin